

244 a

DE SPIEGEL

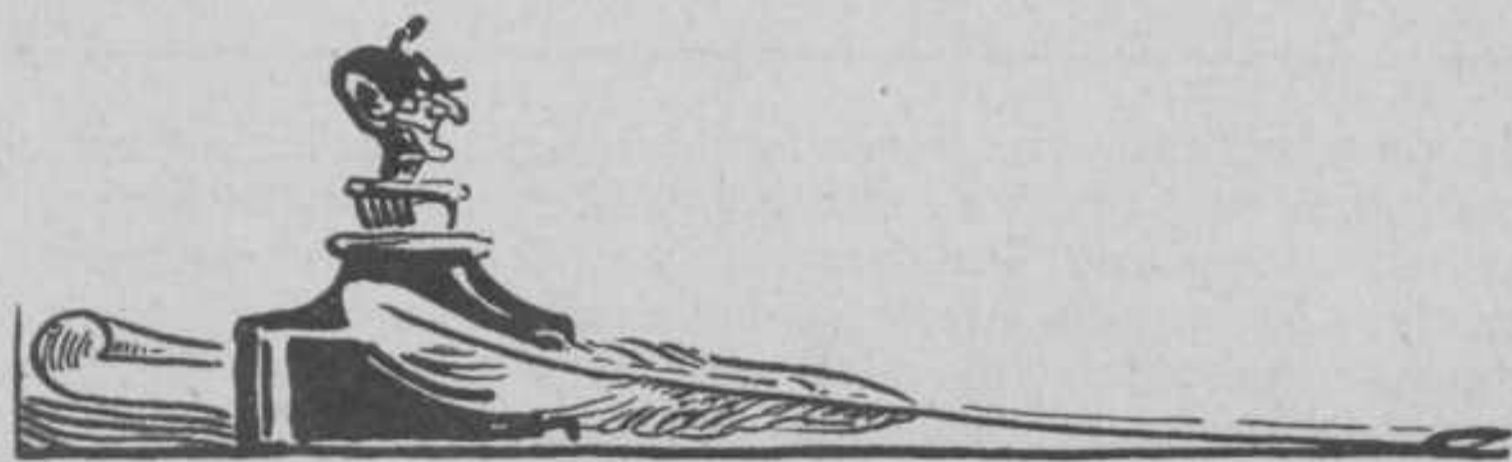
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. GRIFFIER: G. DE JOSSELIN DE JONG. REDACTEUREN: J. KNEPPELHOUT — N. A. STIGTER — G. HOLST — J. VAN BLERKOM — E. P. WELLENSTEIN

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
15e JAARGANG ————— 24 MAART 1939 ————— 12 BLZ. No. 26

REDACTIONEEL

DIES.

Er zijn dagen, dat het geheele Corps zich verheugd, dagen waarop een ieder, meer dan hij dit pleegt te doen, het bewustzijn bij zich laat doordringen, welk een voorrecht het is lid te mogen zijn van het Delftsch Studenten Corps. Zulke dagen zijn de dië's natalis van ons Corps. Als de lichten gedooft worden, de twaalf slagen, die het oude jaar uit en het nieuwe inluiden, weerklinken, dan is het „Uren, dagen, maanden, jaren” niet een verstarde traditie, doch een werkelijk plechtig moment, waarop men voelt, dat aan de historie van het D. S. C. weer een jaar is toegevoegd.

Eén-en-negentig jaren Corpshistorie bestaan er thans! Binnenkort, als het verleden van het D. S. C. tastbaar en overzichtelijk zal zijn vastgelegd in een Corpsmuseum, dan zal het velen nog duidelijker worden; een historie om met recht trotsch op te zijn.

Doch niet trotsch als een oud mannetje van 91 jaar, dat met het mummelende valsch-gebit-mondje verhalen uit „de goede oude tijd” vertelt en hoopt dat hij nog maar een paar jaartjes zal mogen blijven leven, omdat hij nog best wat kan voorteren op de herinneringen uit zijn veelbewogen leven.

Neen, nu, op het oogenblik, behoort het Corps even levend en levenslustig te zijn als in ieder van die 91 jaren die voorbij gingen, en behoort het te laten zien dat het nog niets aan kracht heeft ingeboet en dat het nog steeds een machtig groot bestaansrecht heeft.

Beseffen zij, die zich op het oogenblik lid noemen, dit voldoende?

Dit vraagt men zich onwillekeurig af, als men ziet hoe in de loop der laatste jaren verwijten over kritiekloosheid en verflakking welhaast tot een phrase zijn geworden.

Of legt men zich neer bij onzen Almanak-recensent, die deze euvelen uitsluitend op rekening van het tijdsgewricht wil schuiven?

Zeker, het is den laatsten tijd niet ongezeelig in de societeitszalen, er is wel wat „leven in de brouwerij”, maar onderwijl heerscht er een geest van slapheid en lauwheid, die regelrecht de aanleiding is tot bovenstaande oratorische vragen.

Is het noodig de geest, waarop wij doelen, nader met voorbeelden toe te lichten? Welnu dan:

Op de Corpsvergadering van Dinsdag j.l., waar gestemd werd over het verslag van de Commissie tot Vérificatie en Décharge, was geen enkele eerstejaars, van wie men toch zoo langzamer-

hand wel mag aannemen dat zij het stadium van „ze weten nog niet beter” te boven zijn, aanwezig. De meesten van hen zullen waarschijnlijk niet eens weten wat dit verslag behelst. Dat dit juist een van de mooiste voorbeelden is van echt Delftsche critiek, is een des te pijnlijker coincidentie.

Nog steeds worden, overal en altijd, officieele liederen, het Wilhelmus inclus, door een zingende Corpsmassa verkracht. Is dit werkelijk de eenige manier waarop men een zielig laatste overgebleven restje van het eens zoo geprezen individualisme durft vertoonen?

Aan het collation werden, zooals te doen gebruikelijk, ook ditmaal vele officieele rede's gehouden; vrijwel geen enkele spreker wist zich echter dezen keer boven het niveau van een grofrastercliché te verheffen.

Van een cortège na afloop van het collation, een van de mooiste en meest symbolische tradities van een diësviering, viel Vrijdag j.l. nauwelijks een rudiment te bekennen.

Wat echter meer zegt, bovenstaande gebeurtenissen hebben immers uitsluitend betrekking op de laatste dagen, is het volgende: Het is nu vier maanden geleden, dat de Redactie in staat werd gesteld een „Stoepje” in de kolommen van „de Spiegel” op te nemen, terwijl dit laatste „Stoepje” zich bezig hield met de vraag of het al dan niet gewenscht was zich in rijkleding op de societeit te bevinden

Neen, wij zijn er van overtuigd, dat het nuttig zou zijn als er weer eens een frissche wind door de zalen van onzen „Phoenix” zou waaien; zoo'n wind die rotte blaren weg veegt en wat stof doet opwaaien. Ons Corps begint anders bedenkelijk veel te lijken op een vereeniging, die, nou ja, enkele tradities heeft, maar verder slechts uit tamme en getemde studeerenden bestaat.

Het is een door ons hoogelijk gewaardeerde gewoonte, dat op den Vrijdag der diësviering aan de T. H. geen colleges worden gegeven, zoodat zelfs de meest verstokte college-trapper zich zonder scrupules dien geheelen dag aan deze jaarlijksche feestvreugde kan overgeven. Beschamend tegenover dit gebaar van de Technische Hoogeschool, en beschamend tegenover het Corps tevens, is het dat een studenten-vakvereeniging zich niet ontzien heeft dien avond van 24 Maart een lezing uit te schrijven. Niet alleen als Orgaan van het D. S. C. moeten wij hierover ons misnoegen uiten, doch ook als dat van de Centrale Commissie, omdat genoemde vakvereeniging volkomen de bedoelingen van de T. H. — die immers zijn belemmeringen uit den weg te nemen om een feestdag mogelijk te maken — negeert.

De uitgave van het „Bertha-boekje”, de diësviering en nog enkele andere omstandigheden zijn er de oorzaak van dat dit nummer haar lezers eenige dagen later dan gewoonlijk bereikt.

ALMANAK 1939.

(Vervolg).

Aan het eind van de inleiding tot deze Almanak-bespreking heb ik met zooveel woorden betoogd, dat dank zij het feit, dat er nog Corpsleden zijn, die *ieder voor zich* „geest” hebben, een Almanak dit jaar het licht heeft gezien, gevuld met nog iets anders dan kalender, adressen, etc.

En toch bestaat er nog, zooals sinds alle tijden het geval is geweest, de z.g. „Corpsgeest”, of liever gezegd de zoo geroemde „Delftsche geest”. Nu wordt er echter van een Delftschen Almanak terecht verlangd, dat deze een sublieme uiting daarvan is en om er zoo een samen te stellen, is het noodzakelijk, dat zij, die hun bijdragen er toe leveren, hun geschreven of geteekende uitingen niet slechts de vrucht laten zijn van den geest, die zij *ieder voor zich* hebben, maar dat zij er zich tevens rekenschap van geven, dat het subject of object, dat zij beschrijven of teekenen, gezien moet zijn door de bril van het Delftsche Corpslid. Om dit doel te bereiken is het echter noodig, dat men zich ten minste bezig houdt en ook met elkander spreekt over zoiets als „de Delftsche Corpsgeest”, en dat is het nu juist, wat thans nog maar zoo sporadisch gebeurt, omdat men, zooals ik dat in mijn vorig relaas beschreef, in dezen botten betonnen tijd, er „niet wijzer van” meent te worden.

In de Almanak voor 1939 heeft dan ook ieder behoudens enkele uitzonderingen, maar voor zich volgens zijn eigen zeer individueele smaak maar wat gepresteerd. Dat zien we al dadelijk bij de Kalenderillustratie, welke ontegenzeggelijk het product is van een zeer begaafd teekenaar, die bovendien behebt is met een groote en vooral speelsche fantasie; het feit, dat de teekeningen zinnebeeldige voorstellingen betreffende het Delftsche Studentenleven, zijn, wil geenszins zeggen, dat het typische uitingen zijn van een Delftsch student, iets wat zij waarschijnlijk wel pretendeeren. Veeleer acht ik deze lugubere prenten (zij zijn zóó suggestief dat ik, wanneer ik er lang naar kijk, misselijk wordt!) op zijn plaats in een krantje van de een of andere obscure occultisch aangelegde samenzweervers-clan. Wat nu de verdere teekeningen betreft: het is opvallend dat men, ziende hoe de vorige Almanak opgefleurd werd door die z.g. miniaturen, afkomstig van een zeer begaafd teekenaar, gedacht heeft: „Dat kan ik ook!”

En ziet, tusschen regels, langs den kant en de hoeken te pas en te onpas vindt men ze, het heele boek door. Mijn collectief oordeel over deze inzendingen luidt echter: flauw tot heel aardig.

Voorts: Hoofdje van S.P. op blz. 114, plaatjes op blz. 124 en 125, hoofdje Debating, hoofdje „Paris” (heel grappig), hoofdje Examens, de groote Lustrumprent (alle lof) en hoofdje Varia zijn allen zeker verdienstelijk, terwijl van de overige prenten niets te zeggen valt, dan dat de meesten beter niet opgenomen hadden kunnen worden.

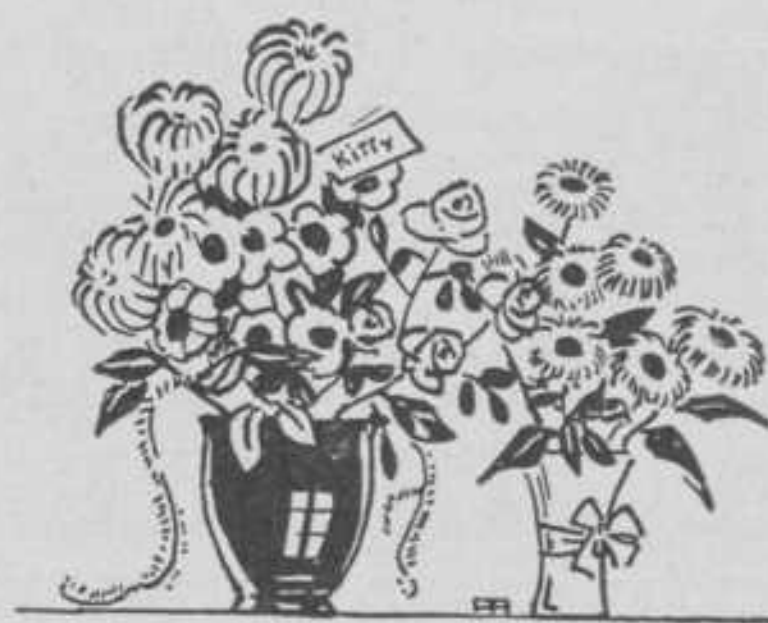
En het proza: Het Corpsverslag is ditmaal het beste stuk proza van den geheelen Almanak, zoowel wat taal, stijl en inhoud betreft: Ik kan een ieder aanraden het nog maar eens te lezen. Het Societeitsverslag is het lolligste — ik bedoel op den deurenknop na; het ademt geweldig den geest van den cliché — Societeitsbestuurder met één sleepend been, een glas bier aan zijn hand hangend en een scheeve bek, die telkens als het hij woord „leden” wil zeggen, „gebruikers” zegt.

Het „Spiegel”-verslag is een stukje belletrie den Zot waardig. Het IJclubverslag is niet zoo geestig als het pleegt en behoort te zijn. De verslagen van Schaken en Voetbal zijn geestiger dan zij behooren en plegen te zijn.

Tenslotte het Mengelwerk. Naast het verhaal over Jan Klaassen, zijn er maar drie stukken, waarvan „Fredericus, de Artiest” het eenige van de hand van een jongerejaars is. Het wijze verhaal van de slager-M. T. S.’er en het Student-Corpslid is geschreven gezamenlijk door een zesde- en een achtstejaars, terwijl „Gesprekken in een Spoorwegen” afkomstig is van een elfdejaars!

Van deze laatste twee verhalen kon men dus wel verwachten dat zij de visie’s zijn van Delftsche Studenten op de door hen beschreven feiten en handelingen, daar de schrijvers nu eenmaal stammen uit een tijd, dat men zich nog druk bezig hield met dergelijke moeilijke problemen als de verhouding student-maatschappij. Van beide stukken zou ik echter willen opmerken

HET BERTHA-BOEKJE IS UIT!

Verkrijgbaar aan het buffet
van de Societeit Phoenix.

dat de schrijvers er meer van hadden kunnen maken, of beter gezegd, zij vestigen den indruk dat zij er zich gemakkelijk van af hebben gemaakt. Het eerste is vooral ondanks zijn lengte en zijn geestige zinsneden en wendingen, gekenmerkt door een onaangenaam aandoende onverschilligheid: het gekozen onderwerp was dankbaar genoeg om den lezer werkelijk te boeien, doordat de held de Vroe een werkelijk schitterend Corpslid is en ook werkelijk schitterende dingen beleeft, waardoor de schrijvers op veel betere wijze den lezer hadden kunnen overtuigen van hun onmiskenbare bedoelingen; terwijl Adriaan Schaar, het knorren-prototype op meesterlijke wijze beschreven is, krijgt men van de Vroe slechts de vage indruk van een nette vent met onderscheidingsvermogen, die overigens zeer middelmatig en zelfs tamelijk lamendig is. Ik heb sterk den indruk, dat de schrijvers ook al onder den invloed van dezen vermeenden tijd er zich in zekeren zin voor schaamden met werkelijke geestdrift hun denkbeelden in den vorm van belletristisch proza of liever — in romanvorm naar voren te brengen, dan had dit stuk een ouderwetsch mengelwerkproduct kunnen worden, zooals we die ook nog vinden in de Almanakken van 1935 en 1936.

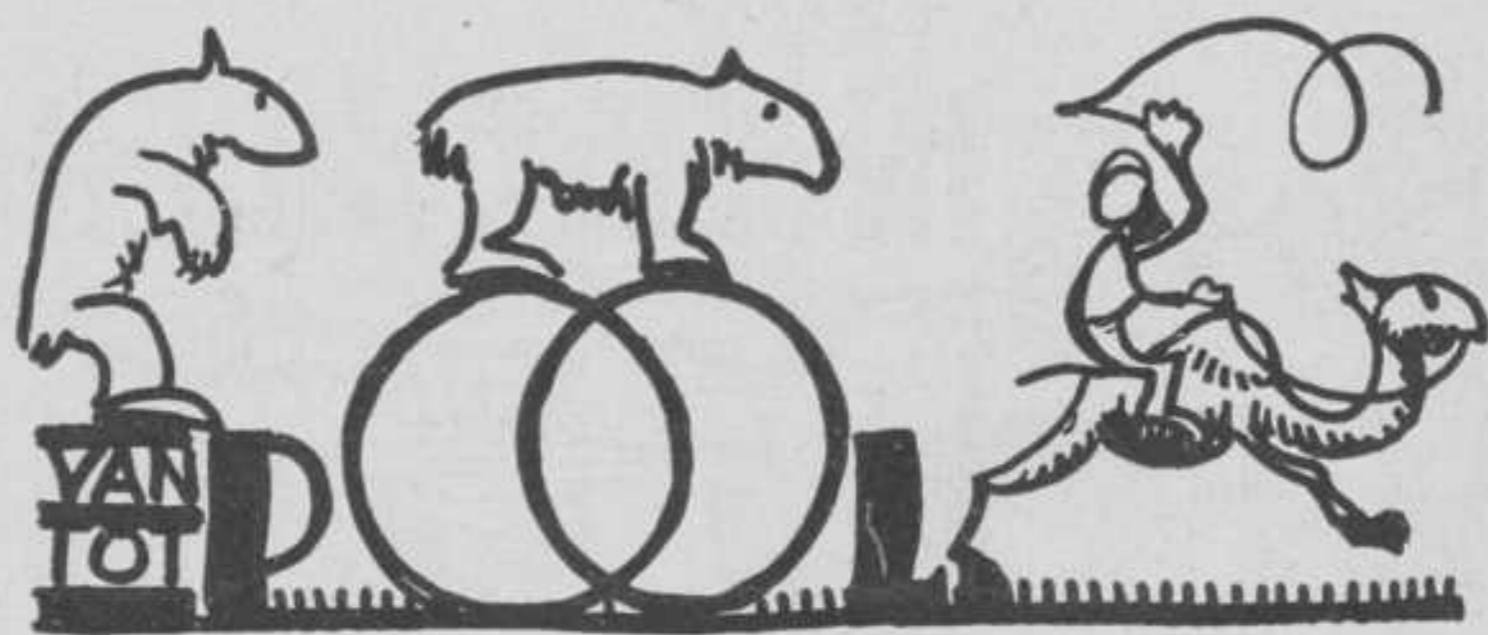
Het feit, dat de auteur van „Gesprekken in een spoorwagen” (vervolg) zijn creaturen het onderwerp politiek openlijk bij den kop laat vatten, behoeft nog niet te bewijzen, dat dit stuk een bedroevend tijdsverschijnsel is; immers het essentiele ervan is niet wát de boertjes zeggen, maar wel hóe zij het zeggen en wat dat betreft, zou ik willen opmerken, dat dit verhaaltje, ofschoon het hier en daar erg mijn lachspieren prikkelde, verre ten achter staat bij zijn verhaal in de Almanak voor 1936, waar dit het vervolg van is. Daar ik den schrijver nu reeds langer dan vandaag ken, begrijp ik gelukkig dat ik zijn jongste pennevrucht als een grap dient op te vatten . . .

De nabeschouwing over Jan Klaassen is verstandig en goed.

„Fredericus de Artist.” Zelden heb ik in een Almanak een verhaal gelezen met een zoo persoonlijke inslag. En daarom is het den schrijver niet kwalijk te nemen, dat hij geen typisch Delftsch-Studenten-verhaal heeft geschreven. Een oude Delftenaar deelde mij mede, dat deze lollige drank-geschiedenis hem deed denken aan Almanakken van omstreeks 1900. Het is echter met zekerheid aan te nemen, dat de jeugdige auteur hierdoor geenszins beïnvloed is; integendeel geloof ik, dat hij door niets, niemand en geen omstandigheden te beïnvloeden is en dat hij wel altijd dergelijke verhalen zal blijven schrijven. Het persoonlijke heeft tengevolge, dat vele lezers getroffen worden door charme, die er voor hen van het stuk uitgaat, terwijl anderen, op wie het geen vat heeft, het eigenlijk tamelijk „flauw” vinden.

Als antwoord zou ik nog willen opmerken, dat het manquement van de huidige mengelwerkschrijvers bestaat in een soort valsche schaamte om met geestdrift hun gevoelens en ideeën te uiten; het is daarom, dat in de laatste twee Almanakken geen mengelwerk meer aantreffen, dat ons werkelijk boeit, dat wij nog eens en nog eens over willen lezen.

E. A. K.

REGEN.

Regen! Ontzettende, eentonige, stroomende regen, eindeloos kletterend. Eindeloos? Eén dag, twee dagen . . . Niets is opgewassen tegen deze verschrikking, die alles in éénzelfde vervelend, druilerig waas hult en zelfs anders vrolijke geluiden dof en mat maakt, zonder weerklank.

Toen de zon op aarde kwam, kwam de regen met haar, om de veldvruchten te besproeien. Maar waarom moet al dit water uit den hemel komen vallen?

Regen, blijdschap voor de bodemverbonden boeren, zegen voor het gewas! Op het land hoort de regen, als sector in de jaarcyclus van ploegen, zaaien, oogsten, eggen, wroeten in de klei, die den grondslag vormt van onze samenleving. Maar wat heeft men aan regen in de stad? Wat wordt er van de anders zoo vriendelijke huizen en boomen achter dit miserabele gordijn van ellende? Smerig, oud en vervallen ziet alles er plotseling uit, kleinigheden, die men anders nauwelijks opmerkt, worden door den regen sterk geaccentueerd, en de hobbelige klinkerstraten krijgen een erbarmelijk vervuild aanzien. Er zijn weinig dingen meer deprimeerend dan dit stadje bij regen weer . . .

„Meheer, is d'r niks voor U bij? De Lach, meheer, mooie boeke heb ik hier; allemaal mooie boeke . . .”

Mooie boeken? De Lach? Waarom in Godsnaam de Lach? Is het een cynisch toeval, dat dit armzalige, verfoefaaide mannetje juist de Lach moet verkoopen, omdat dat verfoeilijke weekblaadje Nederland's populairste treinlectuur is? 't Is werkelijk om te lachen. 't Noodlot bezit vaak een zure humor, die het op de meest onkiesche plaatsen te pas brengt. Verbijsterd staar ik het mannetje aan. Grove ellende, van de doorweekte pet, waar de regen straaltjes druppelend afloopen, tot de veel te groote laarzen, die de een of andere „goede mevrouw” hem waarschijnlijk cadeau heeft gegeven. Hebt Uwen naaste lief gelijk U zelven . . .

De bijna tandelooze mond opent zich weer, om dezelfde zinnestjes nog eens te gaan zeggen:

„Mooie boeken, meheer, is d'r niks voor U bij? De Lach, meheer . . .”

Wonderbaarlijk contrasteert de vrolijke, groen- en bruingeruite das, die hij om zijn hals heeft, waarschijnlijk om het gebrek aan een overhemd te verbergen, met zijn verder zoo jammerlijke verschijning. Het gerimpelde gezicht mist elke expressie; welke emotie zou het ook moeten uitdrukken? Onbegrijpelijk, dat dit mannetje werkelijk leeft, dat hij een zieleleven moet hebben als ieder ander mensch. 's Morgens de oude kranten ophalen, en dan den heelen dag loopen te leuren, iedereen aanklampen met zijn „mooie boeken”. En daartusschendoor wat eten, wat slapen . . . Ontzettend!

Werktuigelijk koop ik iets van hem. „Dank-U-beleefd, meheer.” Dan strompelt hij weer door. De regen stroomt nog steeds; de schemering is ingevallen en de straatlantaarns worden aangestoken.

Het klokkewerk begint te spelen.

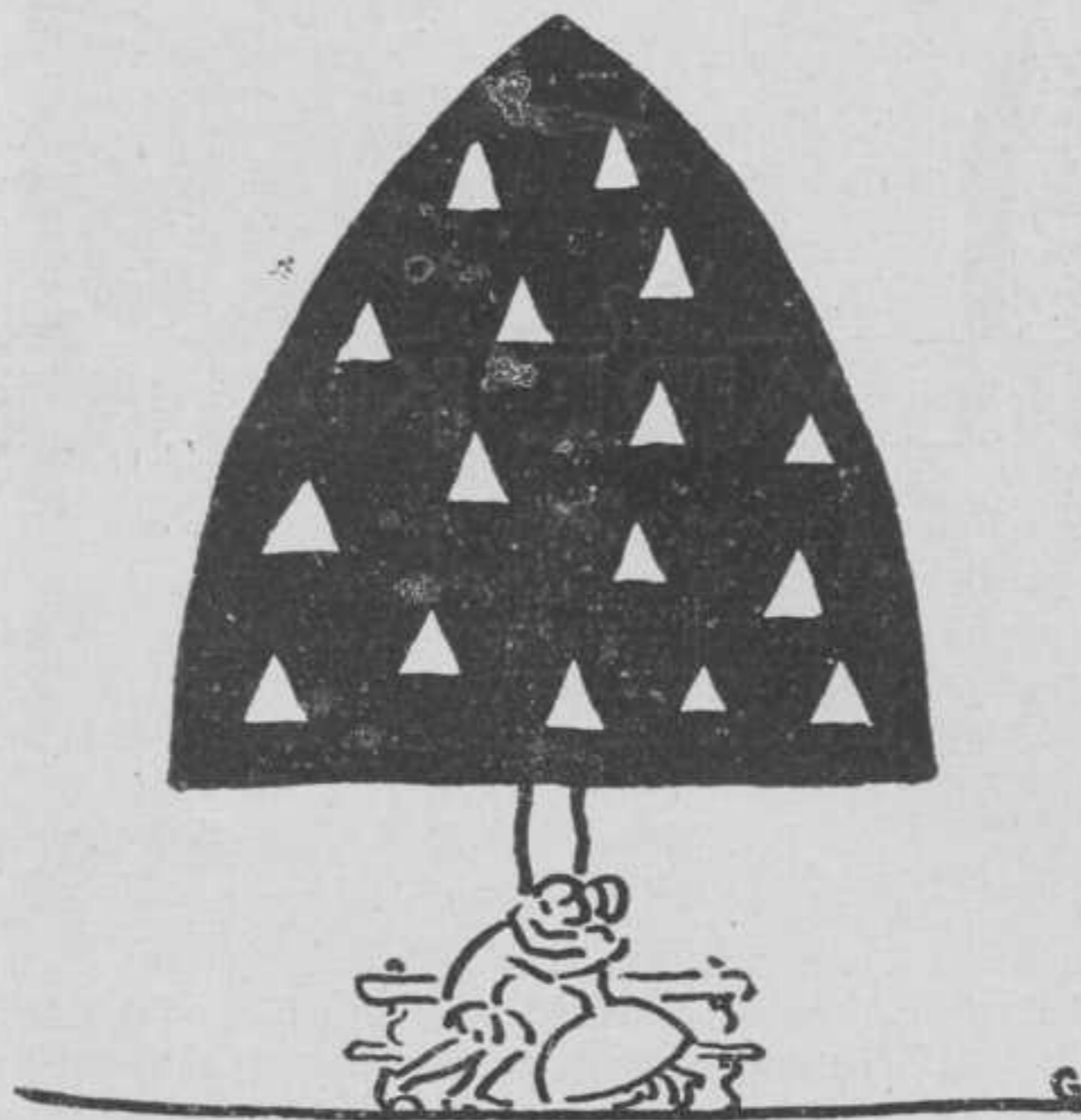
E. P. W.

VRAGEN.

„Wat leeft er tegenwoordig eigenlijk in het Corps?” vraagt veertiger.

„Bij het laatste lustrumspel bleek niet veel innerlijk leven, is er dan een leegte? Wij zouden eens graag willen weten, welke problemen de jongeren bezig houden.”

De eerste vraag dan is misschien het beste te beantwoorden met: positieve lauwheid, waarvan het lustrumspel een typische en eerlijke uiting was. Is dit een uiting van cultuurloosheid? Zeker niet; het zoeken, dat ongetwijfeld aanwezig is, uit zich bedachtzamer. Welk optimisme of cynisme is thans eerlijk, zijn er vaste waarden, die een houvast bieden buiten de algemeen en altijd geldenden, en een vooruitgang aanwijzen? Bij de op de spits gedreven tegenstellingen en de voorstelling, als diende men een van deze uitersten te kiezen, hebben wij gelukkig met de lafheid en het fatalisme om ons daarbij neer te leggen. Een groep van religieus opgevoeden blijft er altijd bestaan, een groep, die zich tot het Oxford en dergelijke avonturen liet verleiden is niet belangrijk. Hieruit is een verschijn-

III.

Zoals een zucht, die over 't water strijkt,
Het rimpelt in een wirrewar van kleuren,
Het spiegelbeeld verstoort, zoodat een wijle 't lijkt,
Als ging iets vreemds, iets werkelijk grootsch gebeuren
Zoo ook kwam jij.

Zoals een trein, bij onbewaakte overweg,
Mij plots voorbij stuift met een razend zieden,
Zoodat ik knarsend rem en nog verwezen zeg:
„Verrek, dat moesten ze verbieden,”
Ging jij langs mij.

Zoals een paard, dat peinzend langs de wegen sjokt,
En bij een rustpoos argloos iets laat vallen,
Dat dampend zwermen vliegen lokt,
En dan weer voort gaat, als 't de zweep hoort knallen,
Blijf jij me bij.

Je kwam als een zucht,
Je ging als een trein,
Maar een smet alleen,
Kon d'herinnering zijn.

N. A. S.

sel te concludeeren, dat de behoefte aan een onmiddellijk geestelijk houvast niet zo gauw ontstaat, of te wel, men is geneigd eerlijker en langer te zoeken dan voorheen. Dat het gebrek aan deze behoefte zou ontstaan door een minder intens of te gemakkelijk leven, is absurd. Op gevaar van oppervlakkigheid en overdrijving af zou ik willen zeggen, dat die ouderen in de herkenning, dat wij hunne houvasten aangrijpen, een steun zoeken. Zij zullen hem niet krijgen; wat baten lange gesprekken, dat eindeloos elkaar vinden door den geest, wanneer er een toon van huichelarij in ligt? We gelooven er niet aan. Dat wij het gevijs over het hogere verwerpen heeft waarlijk niets te maken met een cynische trots, maar wij gelooven er niet aan. Waar we dan wel aan gelooven? Me dunkt dat er genoeg geloofswaardigs is in het gewone levende leven; waarom zouden we niet bekennen, dat we in den regel geen behoefte hebben ons onderzoek opzij te zetten voor het aanvaren van een bepaald geloof? Er zijn zoo veel nieuwe gebieden en horizonten geopend en weggevallen, dat we na met behoud van ons goede humeur de zaken nader willen onderzoeken. En wat belangrijk is, we behouden hiermede onze onafhankelijkheid en vrijheid.

Om de waarheid te zeggen, behalve in 's vragers ervaringen hebben we in zijn waarden niet veel geloof, de resultaten van hun mentaliteit zijn rondom zichtbaar, en is de scherts en lauwe vrijheid van ons niet een verkwikkelijker milieu? Wij blijven dan maar de enfants terribles, waaraan gij geen houvast hebt, met onze oppervlakkigheid eventueel, maar wij hebben onze vrijheid.

„Kijk, m'n hand is blauw, een lijkkleur, ik rot gewoon van binnen weg, kom, ik ga een tukje doen.”

„Dat moesten je ouders eens hooren, dat zeg je op je 23e jaar.”

„Maar ik ga ook minder presteeren dan mijn ouwe lui.”

„Geloof jij?”

„Ik geloof van wel.”

G. H.

„'t Is koud buiten nu nog, en guur, maar straks is het Paschen, en dan zal ik ronddwalen langs de mij zoo vertrouwde buitenweggetjes in het land van mijn vroegere woonsteê. De zon zal schijnen en langs de slooten zullen madelieven en speenkruid, en in het bosch de sleutelbloemen bloeien. In de groene weiden zullen lammetjes zijn en bij een hek, vlak naast een knotwilg die reeds welig katjes draagt, zie ik twee minnende menschenkinderen. Zij omarmen elkander”

Of anders:

„Hè, wat is het vreeselijk koud hè! En al die regen en die hagel. 't Is of het nooit meer lente wordt. Nee, dan vorig jaar! Toen was het in April al prachtig weer hoor. En de vogeltjes zongen en legden eieren. We hadden ontzettend veel plezier. Ja, we, zie je, ik kende Annelie toen pas. Zoo'n lente als ik toen heb meegemaakt zal ik wel nooit meer beleven. Iederen dag, als ik er maar enigszins tusschenuit kon, ging ik naar Annelie. We gingen dan samen wandelen. In de duinen, of langs het strand. We praatten veel samen. Annelie was erg verstandig. Ze begreep heusch wel wat van het leven. Natuurlijk is het niet altijd bij praten en wandelen gebleven, en tenslotte heb ik er m'n examen mee verprutst. En 's zomers ontmoette ze toen in de Ardennen die vent met die vaste betrekking. Een Hollander natuurlijk. In de Ardennen ontmoet je trouwens alleen maar Hollanders. Een half jaar later konden ze trouwen. Toen was het natuurlijk afgelopen.

Nou ja, het was anders misschien toch ook wel op niets uitgelopen, maar toch, die eene lente”

Of weer anders:

„Lente vreemd eigenlijk geeft zoo'n onrustig gevoel ja, moet toch even de straat op Peperstraat meisjes, zijden kousen bah, toch allemaal namaak ersatz teruggaan? wat zou Freud van me zeggen op 't oogenblik? Ach, Freud is gek, hoe kan nou alles teruggevoerd worden, op dat eene, welnee hé, die ken ik niet doen, natuurlijk niet naar huis gaan werken sublimatie verrek, 't gaat weer regenen”

Ziet hier, waarde lezer, eenige proeven van gedachten-associaties, die de redactie verwacht, dat het ontluiken van de lente bij U te voorschijn zal roepen. Het is daarom, dat zij besloten heeft, dat het eerste nummer van „de Spiegel” dat na Paschen zal verschijnen, er een zal zijn, geheel gewijd aan de lente en alles wat daar maar op eenigerlei wijze mee samen kan hangen, een nummer dus, dat men meestal kortweg „Lente-nummer” pleegt te noemen.

Moeten wij nog vermelden, dat het de Redactie hierbij speciaal te doen is om lente-poëzie en proza, die uit haar lezerskring zijn voortgesproten?

Welnu dan, besteedt er een verloren oogenblikje in Uw Paaschvacantie aan om dit nummer met Uw bijdrage te verrijken. Voor hen, die eenigen schroom bezitten hunne hartsgeheimen voor publicatie bloot te geven zij meegedeeld, dat het deze keer bij uitzondering toegestaan zal zijn deze met een *pseudoniem* of met *initialen* te onderteekenen!

P.

FOTO-ALBERS

Vergeet niet, U voor de Paaschvacantie te voorzien van Cine-filmen of rolfilm.

KODAK SPECIALIST

PEPERSTRAAT 15 - TEL. 1329

INTERNATIONALE SCHOOL VOOR WIJSBEGEERTE TE AMERSFOORT.

Sociaal-Psychologische Studie-Conferentie.

2—5 April.

Leider: Prof. Dr. C. A. Mennicke.

Programma:

- 2 April 16 uur: Prof. Dr. C. A. Mennicke: De beteekenis der Sociale Psychologie voor de maatschappelijke functie der academisch gevormden.
20 uur: Nabespreking.
- 3 April 10 uur: Dr. Henk Brugmans, Instituut v. Arbeidersontwikkeling, Amsterdam: Psychologie der arbeiders-bevolking.
15 uur: Nabespreking.
20 uur: Causerie gehouden door Ir. A. H. Ingenhousz, Dir. der Kon. Ned. Hoogovens te Beverwijk, over: Psychologie van de arbeider en de employé beschouwd van het standpunt van de bedrijfsleider.
In aansluiting hierop: gedachtenwisseling.
- 4 April 10 uur: Dr. T. van der Zee — Sneek: Het volkskarakter der friezen in de Nederlanden.
15 uur: Nabespreking.
20 uur: Dr. P. J. Kruijt — Arnhem: de Psychologie van het Nederlandsche volk — gisteren, heden, morgen.
Nabespreking.
- 5 April 10 uur: Dr. Joh. van der Spek — Poortugaal: De huidige tijd en zijn moeilijkheden voor het maatschappelijke en individuele leven der menschen — zielkundig beschouwd. — Nabespreking.
14.30 uur: Prof. Dr. C. A. Mennicke: Samenvattende Slotbeschouwing.
Sluiting tegen 4 uur.

Leerganggeld f 6.—; studeerenden f 2.50.

Logies en pension: met kamer f 9.—; met box f 6.—. Prijs van de maaltijden afzonderlijk: middagmaal f 1.—. Lunch f 0.60. Voor wie zijn maaltijden zelf wil verzorgen, bestaat gelegenheid tegen betaling van f 0.40 per nacht in een box te slapen. Men wordt verzocht zich zoo vroeg mogelijk op te geven. — Deze opgave geschiedt het gemakkelijkst doordat men het verschuldigde bedrag overmaakt op het gironummer der school 32244; anders per brief, of briefkaart. Indien men vegetarisch voedsel wenscht, gelieve men dit van te voren te vermelden.

Lentenummer

VOOR RIJN EN MOEZELWIJNEN

• HOFLEVERANCIER •

ROTTERDAM - DEN HAAG - ARNHEM

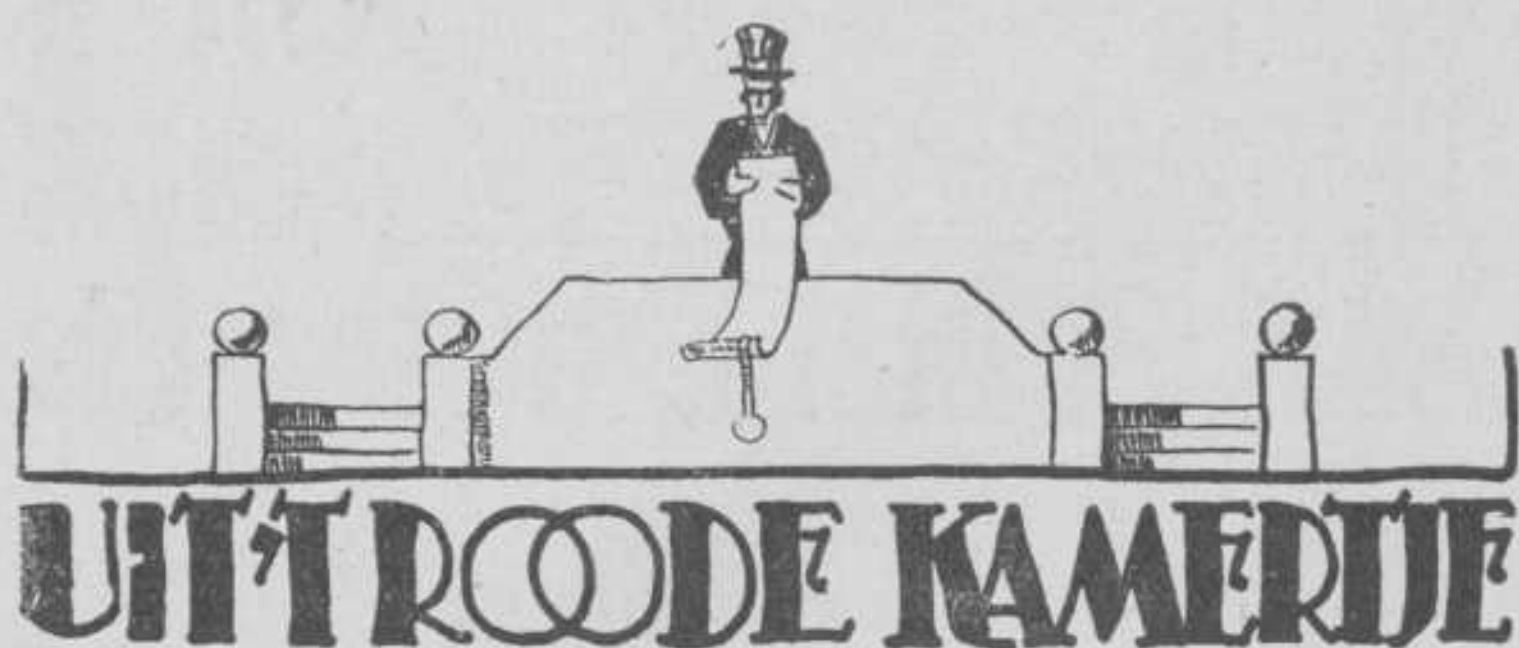
B. VETH & CO

Betrek Uwe melk en melkproducten van de N.V. Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

Gerechtigd t/h voeren v/h Rijksbotermerk. Het Rijksbotermerk waarborgt prima kwaliteit, laag vochtgehalte en U ontvangt geen margarine of melange. Gebruikt „VETHCO” gepasteuriseerde melk in flesschen, roomt op, smaakt als rauwe melk en is onovertrefbaar.

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN HEER S. S. DE KOE, PRESIDENT VAN DEN SENAAAT, OP VRIJDAG 24 MAART 1939, TER GELEGENHEID VAN DE 91STE DIES NATALIS VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

*Mijne Heeren Senatoren,
Mijne Heeren Eereleden van den Senaat,
Mijne Heeren Bestuurderen der Societeit Phoenix,
Mijne Heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps,*

Op dit moment, nu zoo juist de 12 slagen weerklonken, die zoo juist het 91ste levensjaar van het Corps beëindigden, weten we beter dan ooit, hoe we door een machtigen band worden bijeengehouden en daarom is het nu passend na te gaan welke de verrichtingen van het Corps in het afgelopen jaar zijn geweest.

Dit is niet zoozeer bedoeld ter herinnering, als wel om ons de kracht en de mogelijkheden van het Corps te laten realiseren, maar vooral ook om ons te helpen een weg voor de toekomst af te bakenen.

In de maatschappij verdwijnt steeds meer het individualisme, een vervlakking en vereffening achterlatend. Een doordringen van dit verschijnsel nu in het Corps valt in de laatste jaren te constateeren.

Dit is begrijpelijk, maar voor we dit als vanzelfsprekend aanvaarden, moeten we ons afvragen: is het wenschelijk en is het noodzakelijk?

Op beide vragen meen ik ontkennend te kunnen antwoorden. Dat de vereffening ook in het Corps optreedt, zie ik als een gevolg van een gebrek aan begrip van wat er mogelijk is in het Corps of misschien ook een luiheid of lafheid, die de menschen belet zich volkomen te geven.

De noodzakelijkheid bestaat dus niet. De wenschelijkheid zal wel niemand willen verdedigen, daar zij tot middelmatigheid zal moeten leiden.

Gelukkig is er echter het afgelopen jaar beschouwende, geen reden tot somberheid daar de basis van alles, de goede wil en de geestdrift in ruime mate bleken aanwezig te zijn.

In de eerste plaats is daar het lustrum een bewijs voor. Maar wat nog meer zegt: na het lustrum is geen afzakking opgetreden in alle ondervereenigingen en op de Societeit is geestdrift tot uiting gekomen, zoodat de lijst van commissiën, ondervereenigingen en gezelschappen een vreugdebarende genoemd kan worden.

De Stem- en Schouwburgcommissie vervulde op de normale wijze haar taak, er werd een stemming gehouden over een bestuursfunctie der D.S.M. Helaas mocht de commissie er niet in slagen reductieverleenende kaarten te verkrijgen.

De Commissie tot redactie van het O.O. „De Spiegel” heeft kans gezien „De Spiegel” zich langs een stijgende lijn te laten bewegen en met vreugde viel te constateeren, dat meer inzendingen dan vorige jaren binnenkwamen.

De Commissie tot redactie van den almanak vervulde haar taak met veel entrain en wist een boekdeel samen te stellen, waarvan het tekenwerk buitengewoon goed genoemd mag worden, terwijl het mengelwerk niet het peil van andere jaren bereikte.

De Societeit kan, al is er wellicht minder uitgelatenheid en uitbundigheid dan vroeger, op een drukbezochte zaal trotsch zijn. Na Paschen bood zij door het naderende Lustrum een heel andere aanblik dan de verlatenheid in andere jaren en dit jaar na Kerstmis was er niets van een afzakking, zooals vaak voorkomt, te bespeuren.

Het D.S.M.G. „Apollo” begeleidde in het Lustrum het Tooneel bij de opvoering van Plutus, een ondankbare taak. Maar daarna haalde het ruimschoots haar schade in, door in haar lustrumjaar een ongekende bloei te beleven. Behalve Heeren- en Armenconcert, die zeer goed uitvielen, werd een lustrumviering georganiseerd, die een hoogtepunt in de geschiedenis van het gezelschap vormde.

Jammer, dat bij een dergelijke gelegenheid de goede verstandhouding met de T. H. niet blijkt uit een grootere belangstelling van de zijde der Hoogleraren.

Het D.S.T.G. hield tijdens het Lustrum een opvoering, die haar finantieele, maar gelukkig niet haar artistieke draagkracht ver te boven ging, waardoor het genoodzaakt was een simpel stuk voor de jaarlijksche uitvoering te kiezen. Dit viel wat erg H.B.S.-achtig uit, maar had toch een geanimeerd feest tengevolge.

D.S.D.G. „Vrije Studie” organiseerde vele lezingen van zeer uiteenlopenden aard, waarvoor helaas echter slechts zeer geringe belangstelling bleek te bestaan.

De D.S. Debating Club organiseerde een avond, waarin geprobeerd werd onzegbare dingen toch te zeggen. Dit lukte dan ook niet, maar voor andere avonden werden vele goede inleiders bereid gevonden naar Delft te komen.

De D.S.R.V. „Laga” won de Varsity en dit was het eerste teeken van een ommekeer, die had plaats gevonden bij „Laga”, waar weinig continuïteit in de samenstelling der ploegen tot voor kort succes onmogelijk maakte.

De S.C.V. te Delft is een vereeniging, waarvan de leden in de zalen der Societeit weinig opvallen. Met het Lustrum kreeg zij weer eens de kans te toonen wat zij waard was, welke kans zij dankbaar benutte. Een luisterrijk schouwspel was het resultaat.

In November werden de I.H.W. te Leiden gewonnen. De vorige week bleek op een zeer geslaagde uitvoering, dat veel jonge leden hun krachten op dit gebied geven.

Het D.S.S.G. en A.V. „Odin” hield in Maart een lustrum en organiseerde ettelijke wedstrijden. De zwemsport werd geadopteerd en dat deze daar niet onder leed bewees een interacademiale, waarbij Delft als eerste boven kwam.

De D.S. Weerbaarheid behaalde eenige successen op een interacademiale.

De IJscub kwam dit jaar bijna in de gelegenheid haar krachten te toonen.

De overige sportvereenigingen leiden een bloeiend bestaan; in het bijzonder de D.S. Hockeyclub mocht zich verheugen in een steeds grooter ledental. De Rugbyclub wist het kampioenschap van Nederland te behalen.

De Amateur-fotografen benutten het Lustrum om uitstekende filmen te maken, waarmee zij lofrijk werk verrichtten, helaas mocht zij er niet in slagen een volledige kleurenfilm te vervaardigen.

De D.S. Schaakclub „Paris” heeft weer veel groote meesters ontvangen en de inzinking, die tengevolge van het Lustrum was ingetreden, schijnt zij weer te boven te zijn gekomen.

Beschouwende de keuze van het Jan Klaassenspel in het afgelopen jaar valt hieruit op te maken een veel goeds belovende eerlijkheid en zelfcritiek, zoodat ik wel meen ons allen gelukkig te kunnen prijzen lid te zijn van het ons zoo dierbare D.S.C., op welks toekomst ik thans met U het glas wensch te heffen. Ik heb gezegd.

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagvoorm.	26 Maart	12.00 uur,	Cultureele Filmvoorstelling. Verovering der Lucht.
Zondagmiddag	26 „	2.30 „	Impressario Ernst Krauss. La Argentina. Spanje's grootste danseres.
Zondagavond	26 „	8.15 „	Vereeniging T. O. O. K. A. A.
Dinsdagavond	28 „	8.15 „	Tooneelgroep Het Masker. Jean. Volksvoorstelling.
Woensdagav.	29 „	8.15 „	Concert Diligentia. Negende Concert. Dirigent: Prof. Georg Szell. Negende Symphonie van Beethoven met Vocaal Kwartet.
Vrijdagavond	31 „	8.00 „	R.K. Residentie Koor. Concert.
Zaterdagavond	1 April	8.15 „	Residentie Orkest. No. 8 van het Abonnement. Dirigent: Prof. Georg Szell. Solist: Henri Temianka. (Viool).

TECHN. HOOGESCHOOL

(Nagekomen).

De heer G. Paul-Boncour, attaché commercial de France te 's Gravenhage, heeft zich bereid verklaard dit jaar zijne medewerking te verlenen, teneinde studenten aan de Technische Hoogeschool, die in de zomermaanden in Frankrijk praktisch willen werken, plaatsing te bezorgen.

Voor eene zoodanige plaatsing komen echter alleen in aanmerking studenten, die voldoende kennis bezitten van de Fransche taal en reeds zijn geslaagd voor het propaedeutisch examen (bouwkundige en mijnbouwkundige studenten voor het eerste deel van het candidaatsexamen).

Teneinde de administratieve werkzaamheden daarbij te vereenvoudigen, moet een verzoek om zulk eene plaatsing in duplo gedaan worden op een speciaal daarvoor ingericht formulier. Beide formulieren moeten gezonden worden aan den Rector Magnificus der Technische Hoogeschool.

Hierbij wordt er speciaal de aandacht op gevestigd, dat zij, die een formulier voor praktisch werken in Frankrijk hebben ingevuld, daarbij tevens uitdrukkelijk verklaren, dat zij behoudens overmacht, werkelijk van de geboden gelegenheid gebruik zullen maken.

De volgende ondernemingen waren in vorige jaren bereid gelegenheid te geven tot praktisch werken:

Chemin de Fer Métropolitain, Paris;
Chemin de Fer du Nord, Paris;
Chemin de Fer de l'Est, Paris;
Chemin de Fer de l'Etat, Paris;
Chemin de Fer de Paris à Orléans, Paris;
Chemin de Fer P. L. M., Paris;
Société Anonyme d'Exploitations minières (Pétrole) à Merwiller-Pechelbronn (Bas-Rhin);
Etablissements Sculfort, Fockedey, Vautier & Cie., Machines-outils à Maubeuge;
Société Mathis à Strasbourg;
Laboratoire Municipal de Chimie de Paris;
Sté. Ame. Union d'Electricité, 3 rue de Messine, Paris;
Cie. pour la Fabrication des Compteurs et Matériel d'Usines à Gaz, 12 Place des Etats-Unis, Montrouge (Seine).
Exemplaren der aanvraagformulieren zijn verkrijgbaar bij de Administratie der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95.
De terugzending moet vóór 5 April a.s. zijn geschied.

VAK-VEREENIGINGEN

(Nagekomen).

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”. Bouwkundige Afdeling.

De inzendingen voor de Lustrumtentoonstelling kunnen vóór de Paaschvacantie afgehaald worden bij Breemans.

Voor alle deelnemers aan de Lustrumprijsvraag „De Architectenwoning” ligt bij hem een juryrapport ter beschikking, dat mede afgehaald diene te worden.

Namens het Bestuur,
P. F. DE BORDES,
Secretaris.

Mijnbouwkundige Vereeniging.

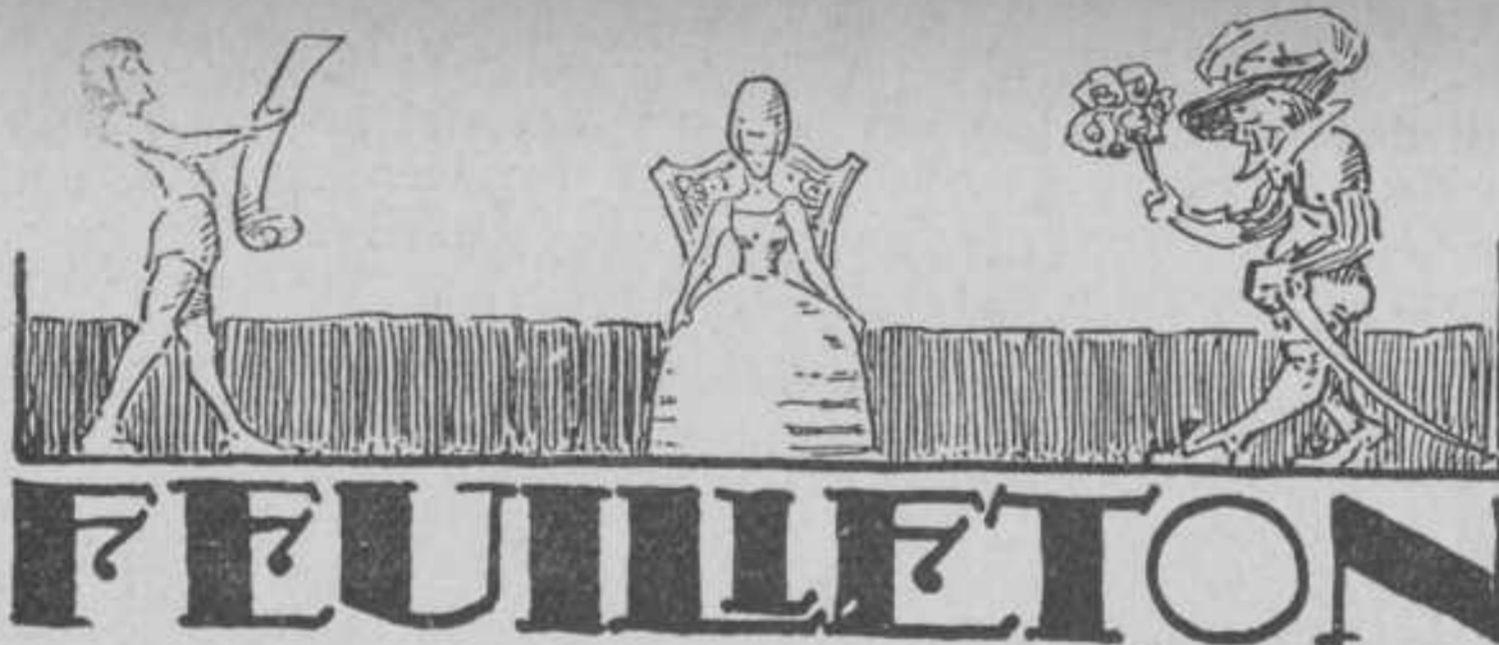
Gewone Vergadering op Vrijdag 31 Maart a.s., des avonds om 8 uur in het gebouw voor Mijnbouwkunde te Delft.

Spreker: Ir. K. F. Tromp. Onderwerp: Problemen rondom het wasschen van kolen met zware vloeistoffen.

Namens het Bestuur,
H. HARTJENS,
Secretaris.

Het College van Prof. N. Lansdorp van Donderdag 30 Maart van 1—2 uur wordt verzet naar Woensdag 29 Maart 1—2 uur.

Prof. Ir. J. G. Wattjes maakt bekend, dat hij op Donderdag 30 Maart des middags van 2—3 uur een extra-college zal geven voor C2.

FEUILLETON

Korte inhoud van het voorafgaande:

Teddy en ik zijn met een zekere Breedewijk naar Mexico gereisd om klaarheid te brengen in de raadselachtige geruchten, die na den dood van Breedewijks vader opgedoken zijn. Een „elfeeter” — een soort orgeltje — schijnt nauw bij de zaak betrokken te zijn en komt door een toeval in Breedewijks handen. De rechtmatige eigenaar er van, Ir. Knobel, tracht het ding op alle mogelijke manieren terug te krijgen. De toegang tot het gebied rond Papokatala — de vroegere woonplaats van Breedewijks vader — is door de Mexicaansche regeering aan vreemdelingen ontzegd. Teddy weet echter van een half dronken generaal een vrijgeleide voor dit gebied te krijgen. Als hij terloops de naam Breedewijk noemt, heeft hij plotseling alle aandacht van Signorita de Las Plata, een beeldschoon Mexicaansch meisje, dat tot dusver geen notitie van hem nam. Belangstellend vraagt zij: „Breedewijk, Il avia-dor?”

DE MERKWAARDIGE UITVINDING VAN IR. KNOBEL.

10)

Ir. Knobel schrok nu plotseling wakker uit zijn doezel achter zijn glas wijn. Hij keek de Signorita streng aan en zei:

„Marguerita, je weet what we have afgesproken, je zal niet meer”

„Nee Pa,” antwoordde het meisje, maar zij bleef Teddy vol verwachting aankijken.

„Pa!?” vroeg deze verbijsterd.

„Ja, snuiter, pa!” brieschte Knobel en dronk met een teug zijn glas leeg.

„O, lá, lá,” zei Teddy en zijn oogen verrieden, dat er een reeks vragen bij hem opkwam, die hij weldra op zijn eigen onhandige manier zou stellen. Ik wilde Marguerita deze pijnlijke oogenblikken besparen en vroeg haar ten dans.

„Het spijt me, ,” antwoordde zij, „maar ik heb deze rumba met Teddy afgesproken!”

Zij stond op en voor ik bekomen was van deze aperte leugen, zag ik haar al met Teddy, die deed alsof er niets aan de hand was, over de dansvloer zweven. Zij schenen in een druk gesprek gewikkeld, Teddy vertelde blijkbaar iets heel interessants, want Marguerita keek met haar mooie zwarte oogen gespannen naar hem op. Behalve Teddy scheen er voor haar niets meer te bestaan.

Nijdig wendde ik mij tot Ir. Knobel en den generaal en mengde mij in hun gesprek over de binnenlandsche politiek van Mexico. Ik wond hen daarbij hevig op, door mijn blijkbaar totaal foutieve begrippen van fatsoen. Juist toen onze discussie zich begon toe te spitsen, hoorde ik ondanks de slepende rumba melodie een uiterst verbaasde uitroep van Teddy. Ik keek om en zag hem sprakeloos voor Marguerita staan, die hij aan keek alsof zij een geest was. Toen greep hij haar eensklaps bij den arm, juichte: „Whoopee!” en verdween, druk met haar pratend, in de richting van de bar.

Ik dronk mijn glas leeg en stond op.

„What ga je doen,” vroeg Knobel.

„Dansen,” antwoordde ik en wees op een van de dansmeisjes.

„Take care, boy,” waarschuwde Knobel, „zij zijn”

Wat ze waren verstond ik niet meer, ik liep de dansvloer over en vroeg de dame mijner keuze. Toen wij ons onder de schuifelende carabinero's en mulatten hadden gemengd, bleek dat mijn Spaansch niet toereikend was om een gesprek te voeren. Daarom oefende ik maar ijverig op de zoo moeilijke linksche draai, zonder tusschenpasjes, die ik op dansles nooit goed te pakken had kunnen krijgen. Na een rumba of vijf had ik hem onder de knie. Ik bedankte mijn dame en bood haar, zoo goed en zoo kwaad als 't ging, een consumptie aan. Daarna keerde ik naar ons tafeltje terug. De generaal was verdwenen.

„Die heb ik afterall toch nog weggepest,” lichtte Knobel mij in, terwijl hij mijn glas vulde.

„Mooi zoo,” zei ik en dronk het leeg.

„Zeg snuiter,” begon Knobel plotseling vertrouwelijk, „wil jij mij die elfeeter niet bezorgen? Ik heb er well een paar honderd dollar voor over, snap je?”

„Nee,” zei ik.

„Well,” Knobel brak zijn zin plotseling af. Marguerita kwam opgewekt aanlopen.

„ , wil je nu nog met me dansen?” vroeg zij, en zij keek

INTERACADEMIALE EN LUSTRUM.

Deze week droomde ik van een groot feest, waar de menschen in Romeinsche zegekarren elkaar de hoogste eer van het land betwistten.

Ben Ford en Citroen Hur waren de twee groote rivalen. Helaas wilde Ben Ford na de laatste tocht voor de finisch net iets te veel optrekken, zoodat één paard van zijn vierspan zich verslikte, het geheel een pruttelend geluid maakte en een chaotische aanblik bood, waardoor Citroen Hur tenslotte met een wiellengte voorsprong de overwinning kon behalen.

Hierna vereenigden de vele strijders zich ter viering van de twintigste verjaardag van het ontstaan van het Romeinsche wagenrennen in een groote vogelkooi, waar de schoonste schoonen uit den lande de heerlijkste heerlijkheden ronddeelden.

En net toen ik een voortreffelijke roomsoes van een allerliefst meisje in ontvangst wou nemen, werd ik wakker . . . En o schrik, het was maar een droom! En in wat voor een schrille tegenstelling stond de werkelijkheid. Ook hier ging het om een groot feest, maar het dreigde te pletter te vallen op het niets, omdat er geen feestgangers waren. En toen riep ik: Dit kan niet en dit mag niet!

Daarna kreeg ik een visioen: Een jammerende kudde uilen met kale koppen zag ik voortstropelen. Ze hadden zich de haren van spijt en ergernis over een groot verzuim uitgetrokken! En ze schaamden zich diep, durfden zich overdag niet meer te vertoonen en waren gedoemd een eeuwige nachtrit te loopen. En weer riep ik: Dit kan en mag geen waarheid worden!

Verzuimt U allen toch niet het groote festijn op 30 en 31 Maart, want het zal U berouwen.

Neemt de pen en schrijft, zoodat er geen inkt genoeg is om alle inschrijvingsformulieren te vullen en geen papier genoeg

mij daarbij zoo berouwvol aan, dat ik niet kon weigeren.

„Waar is Teddy gebleven?” vroeg ik, nadat ik de pas ingestudeerde linksche draai met veel succes in practijk had gebracht.

„Die is naar bed, geloof ik,” antwoordde zij koeltjes, „Maar wij blijven toch nog een poosje, is 't niet?”

„Natuurlijk, Marguerita,” juichte ik.

XII.

Toen wij eindelijk naar huis gingen, en ik Knobel en zijn dochter naar hun pension — een smerig kroegje — had gebracht, besefte ik pas, dat de Mexicaansche wijn koppiger was dan ik verwacht had. Slaperig liep ik naar het logement, waar Breedewijk en ik onzen intrek hadden genomen.

Juist toen ik de gelagkamer binnen wilde treden, botste ik tegen iemand op die blijkbaar veel haast had. Ik wilde net een paar krachtige verwenschingen uitten, toen ik mij herinnerde, dat Knobel mij gewaarschuwd had voor den opvliedenden aard van den Mexicaan. Daarom zei ik enkel maar:

„Pardone . . . pardone,” tegen den onbekende, die ik door de duisternis niet goed kon onderscheiden, doch wiens revolvers ik in zijn gordel kon zien glinsteren.

„'t Is niks, smeerlap,” antwoordde de Mexicaan beleefd in 't Hollandsch en verdween in de duisternis. Ik stommelde de gelagkamer door, waar nog een opgewekte drukte heerschte, en besteeg moeizaam de trap.

„Beleefde kerel . . . heel beleefd . . .” zei ik tegen mezelf, „'t is niks . . . smeerlap, hoe komt ie er bij . . .?” „Alle-machtig!” ik bleef stokstijf staan: „het moet Teddy geweest zijn!” Meteen was ik klaar wakker en doorzag zijn heele plan . . .

Signorita de Las Plata had mij bezig gehouden, terwijl Teddy de elfeeter van Breedewijk had trachten te stelen. Ik rende naar Breedewijks kamer, klopte en stapte binnen. Een zaklantaarn flitste aan en een slaperige stem vroeg: „Wat is er?”

„Teddy heeft het orgeltje gestolen,” zei ik. De lichtstraal zocht over de tafel.

„Verdomme ja, het is weg,” stotterde Breedewijk beteuterd.

„Wat zullen we doen?” vroeg ik. Breedewijk dacht even na, toen zei hij:

„Morgen krijg ik Knobel wel te pakken.” Zij kunnen hier toch niet in 't holst van den nacht vandaan, wel te rusten!”

VEREENIGINGEN

D. S. L. T. C.

Zaterdag 25 Maart worden de tennisbanen aan de Laan van Altena geopend. Eerstejaars moeten, de eerste keer dat zij spelen, hun naam opgeven bij den groundsman.

Namens het Bestuur,
J. STOFFEL,
Secretaris.

voor steeds weer nieuwe lijsten voor slaapgelegenheid en controleurs, want zoudt U willen, dat:

de Corpsprijs voor de Interacademiale zonder slag of stoot door anderen wordt gewonnen?

een paar enthousiaste controleurs de puzzles van de Lustrumrit zelf moeten uitknobelen?

het Bestuur zich bedrinkt, omdat niemand de kruiken komt helpen leeg maken?

het diner onaangeroerd blijft en het eten op tafel bederft?

de Societeit om 12 uur sluiten moet, omdat de zalen leeg zijn en de kroegjool in het water gevallen is?

en de gasten op straat moeten slapen, omdat U geen bedden, banken of ander huisraad ter beschikking wilt stellen?

Neen, neen en nogmaals neen! U zult vóór Maandag a.s. 24 uur nog inschrijven voor de Interacademiale en voor de Lustrumrit (met een speciaal verkort traject voor velocipedes als de oervorm van een motorfiets en auto), en U zult de lijsten voor slaapgelegenheid en controleurs ten spoedigste teekenen! Het Bestuur vertrouwt op U en dit vertrouwen kunt U niet beschamen.

Namens het Bestuur,
W. VAN HATTEM,
Secretaris.

XIII.

Breedewijk en ik zaten juist aan ons ontbijt te bespreken wat de beste methode zou zijn om 't orgeltje terug te krijgen, toen de deur van onze kamer open gesmeten werd en Ir. Knobel vloekend binnen kwam rennen.

„Caramba . . . waar is Marguerita . . . dit gaat too far . . . first de elfeeter gappen en now my daughter . . .!”

„Wat?” vroeg Breedewijk verbaasd.

„Niks what . . . waar is zij?” brulde Knobel.

„Zeg jij liever waar die handlanger van jou — Teddy — met de elfeeter naar toe is,” merkte Breedewijk snedig op.

„What zeg je, is Teddy niet here?” Knobel floot tusschen zijn tanden: „Dan snap ik het, zij zijn met hunne twee en de elfeeter naar Popakatala. Wij moeten direct to de magneetberg . . . there is no time te verliezen . . . hurry op, anders wij komen too late!”

Zonder ons antwoord af te wachten, rende hij de kamer weer uit.

XIV

Het smalle weggetje bleef maar steil omhoogkronkelen en aan het oerwoud scheen geen einde te komen. Na ons overhaast vertrek uit Izactasin, waar Knobel in een ommezien paspoorten van den generaal voor Breedewijk en mij had weten los te krijgen, waren we nu al ruim 8 uur onderweg en onze paardjes begonnen teekenen van vermoeidheid te vertoonen. Niemand sprak. Voorop reed Knobel, die geen enkele nadere opheldering had willen geven dan: „Maybe wij komen nog in time,” daarachter reden Breedewijk en ik. Langzaam zonk de zon weg in een wolkenbank van zuiver goud. Het werd koel.

„We zijn daar so,” zei Knobel plotseling en inderdaad, eensklaps stonden wij aan den rand van een vallei, waarin een dorpje lag.

Recht tegenover ons rees een massief rotsgebergte op.

„Kijk daar!” riep Breedewijk.

Tusschen de purperen wolken rondom de ondergaande zon, hoog boven het gebergte, zweefde Marguerita de Las Plata, gracieus en licht. De laatste zonnestrallen speelden om haar rank figuurtje, dat als een silhouet scherp afstak tegen den avonshemel. Op haar rug was het orgeltje bevestigd . . .

(Wordt vervolgd.)

SPRINGT IN DE LUCHT

als ge wilt, doch zorgt dat ge weer veilig neerkomt!

Voor een **veiligen** grondslag van Uw economisch bestaan is niets beter dan een

OLVEH-POLIS

OLVEH VAN 1879 - Onderlinge Levensverzekering U.A. - Kortenaerkade 1, den Haag - te Delft bij den Heer B. P. Carrière, Adr. Pauwstraat 44.

EXCLUSIEVE
COLLECTIE

ROKHEMDEN
ROKVESTEN
ZIJDEN HOEDEN
ZIJDEN SJAALS

CROON

PEPERSTRAAT
CORPSLEVERANCIER

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

VOOR EEN FIJNE
KOFFIE-TAFEL

BEL U DAN

Fa. S. WOLTERBEEK
ROTTERDAMSCHWEG 4

TELEFOON 132

•
CONSERVEN,
DELICATESSEN enz.

Indien er iemand bij
U op Uw kamer komt,
presenteer dan een
koekje of bonbon van

H. VAN DER MEYDEN

OUDE KERKSTRAAT 5 - TEL. 1111 - DELFT

Specialiteit in

Bitterballen, pinda's
Studentenhaver

NV
HEES & CO
DELFT
★ PIANO'S
VLEUGELS

Vraagt catalogus

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

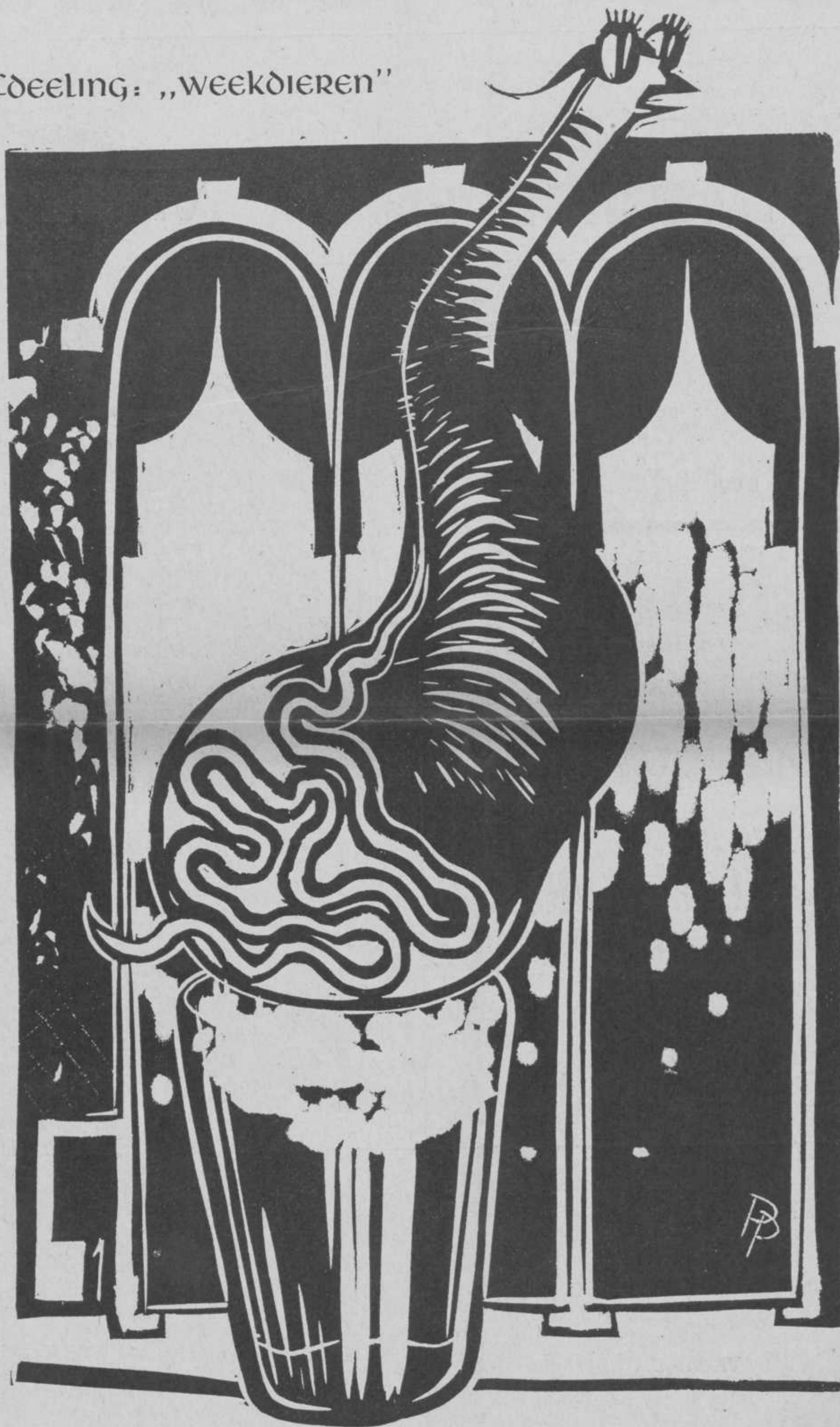
Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

het spiegelbeest van deze week

hoofdafdeeling: „weekdieren”

DE BIERWURM (trematode BIBERIS)

u kent hem wel, de gladde kleverige, die aanschijft als u een dominosteentje gaat leggen om u een pils af te troggelen. zijn kleffe ademhalingsorganen en de reuk die zijn slijmerige darmen verraad, doen u walgen. toch wordt hij uw vriend genoemd, immers u dult hem in uw kring en laat u welgevallen, dat hij u toedrinkt, de bierwurm!

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

**RUPAX-TENNIS
EN GYMSCHOENEN**

**HOLLANDSCHE
BETON MIJ N.V.**

'S-GRAVENHAGE

OVING

ROTTERDAM
AMSTERDAM
GRONINGEN

**BALK- EN
BETONIJZER
PIJPEN
SMALSPOORMATERIEEL**

VAN GELDER ZONEN
AMSTERDAM

VACANT

VACANT

VACANT

TECHN. HOOGESCHOOL.

De Afdeling der Bouwkunde van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-Examen voor Bouwkundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen in April—Juni a.s., zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 28 April a.s. bij den Secretaris van de genoemde Afdeling, Gebouw voor Bouwkunde.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Zander Yske van der Meer, Civiel-Ingenieur, op Donderdag den 30sten Maart a.s., des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. Mr. A. C. Josephus Jitta. De titel van het proefschrift is: „Het opkomen van den waterstaat als taak van het Landsbestuur in de Republiek der Vereenigde Provinciën”.

De Rector Magnificus,
J. A. SCHOUTEN.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Leendert Gerrit Versteeg, Werktuigkundig Ingenieur, op Dinsdag den 28sten Maart 1939, des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. Dr. Ir. J. Goudriaan. De titel van het proefschrift is: „Eenige bedrijfs-economische beschouwingen over de poetsmiddelenindustrie in Nederland”.

De Rector Magnificus,
J. A. SCHOUTEN.

INTERNATIONAAL STUDENT SERVICE.

Multilaterale I.S.S. Conferentie te Poitiers.

In aansluiting op een vorig bericht omtrent de multilaterale conferentie, die de International Student Service van 10 tot 15 April a.s. te Poitiers organiseert, wordt thans het volgende medegedeeld:

De conferentie, die tot onderwerp heeft: „State, Community and Individual in contemporary political and social life”, zal gehouden worden in de „Faculté des Lettres” der Universiteit. De deelnemers worden in verschillende hotels ondergebracht, terwijl de maaltijden gezamenlijk plaats vinden. De kosten der geheele conferentie bedragen Zw. frs. 50 (ongeveer f 21.50), terwijl de Fransche spoorwegen voor het traject door Frankrijk 40% reductie geven. Bovendien bestaat de mogelijkheid, zoo noodig, de reiskosten voor een aanzienlijk deel uit een reisfonds vergoed te krijgen.

Nadere inlichtingen over deze conferentie, waar talrijke sprekers de verschillende onderwerpen zullen inleiden en waar door excursies en een „stunts-night” voor afwisseling is zorg gedragen, zijn te verkrijgen bij I. Opstelten, Secretaris van het Nederlandsch Comité van I.S.S., Breestraat 41, Leiden. Daar slechts een beperkt aantal Nederlanders deel kan nemen, is spoedige opgave voor deze conferentie ten zeerste gewenscht.

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Lezing door den heer Dubusq, ingenieur bij de Compagnie des Compteurs over het onderwerp: „La protection de distance et ses applications” op Maandag 27 Maart om 20 uur in zaal β van het laboratorium voor electrotechniek.

Namens het bestuur,
K. DROOGLEEVER FORTUYN,
Secretaris.

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie” - Bouwkundige afdeling.

Schetsexcursie naar Enkhuizen. Donderdag 30 Maart, Vrijdag 31 Maart en Zaterdag 1 April wordt onder leiding van de Hoogleraren Prof. H. M. Luns en Prof. W. Lansdorp een schetsexcursie naar Enkhuizen gehouden.

Er is van den gebruikelijken Septemberdatum afgeweken na veelvuldig verzoek van de leden. In September 1939 zal er geen schetsexcursie georganiseerd worden.

Vertrek uit Delft per trein op Donderdag 30 Maart, te 8.37 uur. Aankomst Enkhuizen 11 uur.

Gelogeerd zal worden in Hotel „Die Port van Cleve”, Dijk 74, Tel. 10.

Vertrek uit Enkhuizen Zaterdag na de lunch voor eigen rekening. Bij voldoende deelname eventueel gezelschapsbiljet. De kosten bedragen \pm f 8.—.

Opgave op het zwarte bord sluit Dinsdag 28 Maart te 17 uur.

Namens het Bestuur,
P. F. DE BORDES,
Secretaris.

De Rector Magnificus maakt bekend, dat Prof. P. M. S. Blackett, Hoogleraar aan de Universiteit te Manchester, op Vrijdag 31 Maart a.s. te 8 uur n.m. in het Laboratorium voor Technische Physica, Mijnbouwplein 11 te Delft, een voordracht zal houden over: „New Cosmic Ray Particles”.

Prof. Dr. Ir. J. A. Schouten maakt bekend, dat hij zijn colleges deze week hervat heeft.

Het college Differentiaal Vergelijkingen voor C_2 , W_2 , S_2 , E_2 , N_2 , L_2 zal gegeven worden op Dinsdag van 1—2 en op Donderdag van 9—10 uur.

Het college Vector Algebra en en Inleiding tot de Mechanica voor C_2 , S_2 , E_2 , N_2 , L_2 zal gegeven worden op Donderdag van 10—11 en Vrijdag van 1—2 uur.

De andere colleges zullen op de gewone uren gegeven worden.

REPETITOREN

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTELEFONIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bkn.cursus) en WISSELSTROOMTHEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bekn. cursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

WISKUNDE, THEORETISCHE EN TOEGEPASTE MECHANICA THERMODYNAMICA bij Ir. J. F. Schuh, Oude Delft No. 198, Delft.

P&C
is beter.
dus goedkoper

AVONDKLEEDING

PEEK & CLOPPENBURG

GROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLIEMANS

DOELEN KINO

HET INTIEME THEATER — TEL. 130

Vanaf Vrijdag 24 Maart:

SPENCER TRACY en MICKEY ROONEY in:

„Jongensstad“

Voor de pauze:

JANET GAYNOR, ROBERT MONTGOMERY
en FRANCHOT TONE in:

„Nancy breekt 3 harten“

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix“

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**
A° 1695

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:

de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor **Elementair-**
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA

72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

C
EMSTO

N.V.

HET GROOTSTE

SCHOONMAAKBEDRIJF

VAN NEDERLAND

DELFT Tel. 1020

VRIJENBANSCHELAAN 22-24

Dagelijks inwendig schoonhouden van gebouwen
Glazenwasserij
Schoonmaken van te betrekken woningen

A'DAM — VELSEN — HAARLEM — LEIDEN — DEN HAAG — R'DAM
DORDRECHT — UTRECHT — HILVERSUM — GRONINGEN — BRUSSEL

Nic. VENEMA

TAILOR

ANNA PAULOWNASTR. 19

TELEF. 113126

DEN HAAG

UITSLUITEND:

**ENGELSCH
STOFFEN**

Corpsleverancier

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10

Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar....
het moet van STEIJGER zijn

N.V. BROUWERIJ

**D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier

Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST

Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

